

[Statsministeren]

arbejdsmarkedet. Dernæst af den rent praktiske årsag, at aktieselskabsloven også på enkelte områder trænger til visse ændringer, der ligesom er en forudsætning for, at det endelige lovforslag om overskudsdeling kan få en form, som gør, at loven kommer til at virke efter sin egentlige hensigt.

Det kan være, nogle siger, det er for at undgå en folkeafstemning. Dertil vil jeg gerne sige følgende: Der er nogle partier i tinget, der ser rødt, hver eneste gang de bare hører dette lille, beskedne pip om, at lønmodtagerne skal have andel i overskuddet. Til dem vil jeg gerne sige: stop nu lige en kende! Prøv at vurdere, hvad sagen egentlig drejer sig om! Lad være med at råbe op om, at: nu kræver vi folkeafstemning! Gå hellere ind i en saglig og nøgtern forhandling om det, som sagen egentlig drejer sig om, fordi dette også vil være et meget vigtigt led i den indkomstpolitiske løsning, som jeg håber vi kan etablere af hensyn til landets økonomi!

Der har fra forskellige taleres side været fremført den opfattelse, at man jo ikke vidste, hvad regeringens langsigtede politik gik ud på. Man kunne ikke se det. Det var en stor hemmelighed. Det var åbenbart noget, der bare skulle forelægges organisationerne på arbejdsmarkedet og erhvervslivets organisationer. Jeg mener ikke, at den fremstilling af sagen er rimelig, og den er også helt tydeligt forkert, hvis man virkelig kigger åbnings-talen igennem. Der er jo også ved de love, der konkret er lagt frem, lovforslaget om et absolut indkomststop, lovforslaget om et absolut prisstop og lovforslaget om absolut stop på en lang række andre områder, en klar markering af, hvad det er, regeringen vil. Det, det bare drejer sig om, er i praksis at få tilrettelagt en politik, der, når de 7 uger er gået, kan erstatte dette absolutte stop med en økonomisk politik, der siger, at der skal være en dæmpet prisudvikling og en dæmpet indkomstudvikling, og der skal i højere grad flyttes kapital fra, skal vi sige det almindelige forbrug over til produktion, eksport og beskæftigelse. Det er denne hovedtendens, der er markeret gennem de lovforslag, der er lagt frem, og som er markeret i en lang række andre lovforslag, som er bebudet i åbningstalen, der viser, i hvilken retning vi ønsker toget skal køre.

Derfor er det ikke rigtigt at sige, at der ikke er nogen, der kan se, hvad der er den

langsigtede politik. Det kan man se. Der er ingen tvivl om, hvad den klare tendens er i regeringens politik, og spørgsmålet er: kan vi finde et bredt flertal for denne politik, så den også kan blive en realitet? Det håber jeg man kan.

Hr. Arne Melchior var lidt inde på et ordspil, må det vel have været, for han sagde, at regeringen havde givet udtryk for, at man ønskede at etablere en flerstrengt vifte. Det, vi har talt om, er en flerstrengt energipolitik og en bred vifte af foranstaltninger i den økonomiske politik, og det er der ikke noget sprogligt forkert i. Det er oven i købet en meget præcis – skal vi sige tilkendegivelse af, hvad det er, regeringen ønsker, nemlig en flerstrengt energipolitik og en bred vifte af foranstaltninger for at klare de økonomiske problemer, som vi står over for.

I øvrigt vil jeg sige, at hr. Arne Melchiors tale var præget af en, skal vi sige trods alt positiv indstilling, og jeg har da håb om, at hr. Arne Melchior vil være en af dem, som vil være positiv i de forhandlinger, der skal finde sted.

Det samme kan jeg vel sige med næsten endnu større berettigelse, når det gælder hr. Chr. Christensen fra kristeligt folkeparti. Her ligger det sådan, at hr. Chr. Christensen sagde, at der var tale om en åben indstilling til forhandlinger med regeringen, og der blev også nævnt en række eksempler på lovforslag og tilkendegivelser i regeringens oplæg, som man også fra kristeligt folkeparti var interesseret i.

Hr. Ole Vig Jensen havde forstået mig på den måde, at regeringen lagde vægt på, at der var et fast flertal bag de løsninger, der skal klares, og at det ikke var et skiftende flertal, vi baserede vores politik på. Dertil kan jeg sige, at hr. Ole Vig Jensen har set rigtigt. Vi foretrækker så langt, at det bliver et bredt og fast flertal, der står bag løsningerne, og jeg håber, at det også vil være muligt at etablere det. I hvert fald håber jeg, at det vil være muligt at etablere et bredt flertal for det, jeg vil kalde de tunge og de bærende sager i den store økonomiske politik. Hvis ikke der er et sådant bredt flertal bagved, må man indrømme, at sejladsen kan blive lidt farlig og lidt usikker, og derfor håber jeg, at viljen er til stede. Jeg forstår, at den er til stede hos hr. Ole Vig Jensen og det radikale